

Kirkkovuoden juhlapäivät

Pitkäperjantai

Moitteet (Improperia)

Moitteiden raamatullisena lähtökohtana on Miika 6: 3–8.

Moitteet voidaan lukea tai laulaa. Seurakunnan kertosäe virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 758.

E Kansani, minun kansani, mitä minä olen tehnyt sinua vastaan?

Millä olen pahoittanut mielesi? Vastaa minulle.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Minä pelastin sinut Egyptin maasta,
mutta sinä olet pystyttänyt ristin Vapahtajallesi.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Minä johdatin sinut autiomaan läpi,
minä ravitsin sinua.
Minä vein sinut hedelmälliseen maahan,
mutta sinä olet pystyttänyt ristin Vapahtajallesi.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Mitä muuta minun olisi pitänyt tehdä sinulle,
mitä en olisi tehnyt?
Minä istutin sinut kuin jalon viinipuun,
mutta sinusta on tullut katkera minua kohtaan.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Minä avasin meren sinun eteesi,
mutta sinä puhkaisit keihäällä minun kylkeni.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Minä annoin sinun juoda kalliosta vettä,
mutta sinä juotit minulle sappea ja etikkaa.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Minä annoin sinun käteesi kuninkaanvaltikan,
mutta sinä panit päähäni orjantappurakruunun.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,

armahda meitä.

E Minä korotin sinut suuruuteen ja kunniaan,
mutta sinä korotit minut ristille pilkattavaksi.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Ikuisella rakkaudella minä olen rakastanut sinua,
mutta sinä olet pystyttänyt ristin Vapahtajallesi.

S Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon,
armahda meitä.

E Kansani, minun kansani, mitä minä olen tehnyt sinua vastaan?
Millä olen pahoittanut mielesi? Vastaa minulle.

Moitteiden sävelmä

E Kansani, minun kan-sa-ni, mitä minä olen tehnyt si-nu-a vas-taan?

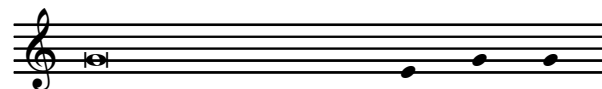
Millä olen pahoit-ta-nut mie-le-si? Vas-taa mi-nul-le.

S Py-hä Ju-ma-la, py-hä Vä-ke-vä,

py-hä Kuo-le-ma-ton, ar-mah-da mei-tä.

E Minä pelastin sinut Egyp-tin maas-ta,

mutta sinä olet pystyttänyt ris-tin Va-pah-ta-jal-le-si.

- kertosäe

E Minä johdatin sinut autio-maan lä-pi, mi-nä ra-vit-sin si-nu-a.

Minä vein sinut hedelmälli-seen maa-han,

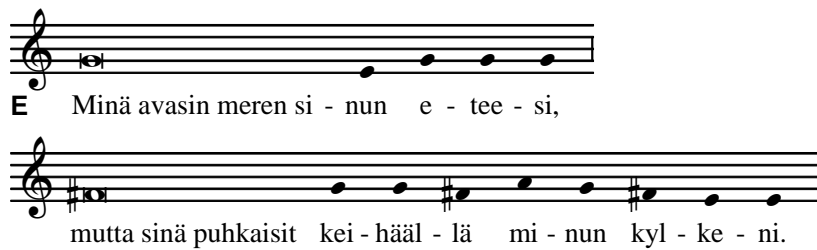
mutta sinä olet pystyttänyt ris-tin Va-pah-ta-jal-le-si.

– kertosäe

E Mitä muuta minun olisi pitänyt teh - dä si - nul - le,
mi - tä en o - li - si teh - nyt?
Minä istutin sinut kuin ja - lon vii - ni - puun,
mutta sinusta on tullut kat - ke - ra mi - nu - a koh-taan.

– kertosäe

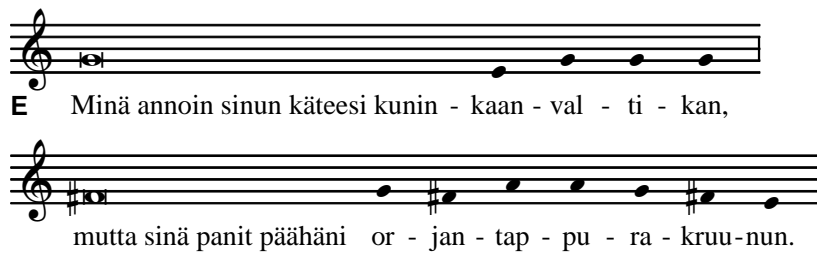
E Minä avasin meren si - nun e - tee - si,
mutta sinä puhkaisit kei - hääl - lä mi - nun kyl - ke - ni.

– kertosäe

E Minä annoin sinun juoda kallios - ta vet - tä,
mutta sinä juotit minulle sap - pe - a ja e - tik-kaa.

– kertosäe

E Minä annoin sinun käteesi kunin - kaan - val - ti - kan,
mutta sinä panit päähäni or - jan - tap - pu - ra - kruu-nun.

– kertosäe

E Minä korotin sinut suuruuteen ja kun - ni - aan,
mutta sinä korotit minut ris - til - le pil - kat - ta - vak - si.

– kertosäe

E Ikuisella rakkaudella minä olen rakasta - nut si - nu - a,

mutta sinä olet pystyttänyt ris - tin Va - pah - ta - jal - le - si.

- kertosaie

E Kansani, minun kan - sa - ni, mitä minä olen tehnyt si - nu - a vas - taan?

Millä olen pahoit - ta - nut mie - le - si? Vas - taa mi - nul - le.

Rukous ristin juurella

Kärsivä Kristus, Vapahtajamme.
Me polvistumme sinun ristisi juureen
ja rukoilemme rauhaa korkeudesta.
Muistamme Mariaa, joka ei paennut tuskaa eikä luhistunut.
Hän piti sinua sylissään silloin,
kun vastasyntyneenä olit avuton.
Nyt hän näkee sinut toisella tavalla avuttomana.
Miekka on käynyt hänen sydämensä läpi.
Kuitenkin hän tietää, että tämä on se tie,
jolle häntä on valmistettu.
Ristin juurellakin hänellä on rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen.
Sitä rauhaa me etsimme.

Kärsivä Kristus, Vapahtajamme.
Me etsimme pelastusta sielullemme.
Sydämemme on kauhistunut niin kuin Pietarin.
Hylkäätkö sinä meidät, kun me olemme niin usein hylänneet sinut?
Kiitos, Vapahtaja, että olet sanonut:
»Kun minut korotetaan maasta,
minä vedän kaikki luokseni.»
Tähän me turvaudumme.
Vedä meidät synteinemme ja puutteinemme lähellesi
ja armahda meitä ristiltäsi.
Herra, pelasta meidän sielumme.

Kärsivä Kristus, Vapahtajamme.
Me rukoilemme sinulta kestävyyttä.
Kiitos Getsemanesta.
Siellä sinäkin kysyit, voiko kärsimys mennä ohitse.
Kiitos siitä, että sinä tunnet ihmisen epävarmuuden,
ihmisen epäilyn ja ihmisen epätoivon.
Anna kestävyyttä niille,
jotka ovat sortumaisillaan.
Kiitos, että sinä rukoilit Pietarin puolesta,
ettei hänen uskonsa sammuisi.
Rukoile sitä meidänkin puolestamme.
Herra, anna meille kestävyyttä.

Kärsivä Kristus, Vapahtajamme.
Me rukoilemme yksimielisyyttä.
Me olemme hajalle lyötyjä kuin opetuslapset vangitsemisesi jälkeen.
Me kiistelemme keskenämme ja syyttelemme toisiamme.
Me pakenemme ja piiloudumme.
Me emme enää usko löytävämme toisiamme.
Herra, vedä meidät luoksesi ristin anteeksiantamukseen

ja yhdistä meidät.

Kärsivä Kristus, Vapahtajamme.

Me rukoilemme, että puolustaisit meitä.

Me olemme kuin ristin rikollinen:

tuskastumme omaan ja toistemme kärsimykseen ja kysymme,
etkö sinä tee mitään.

Herra, muista meitä niin kuin muistit ristin rikollista.

Puolusta meitä syyttäjämme edessä

ja Isämme edessä,

jotta meissä syttyisi toivo.

Herra, puolusta meitä.

Valitukset

Val. 1: 1–3, 7–9, 12–14.

Valitukset voidaan lukea tai laulaa.

E Voi! Miten yksin onkaan nyt kaupunki,
ennen niin täynnä väkeä!
Kansojen valtiatar on kuin leski.
Maitten ruhtinatar
tekee orjan työtä.
Hän itkee katkerasti yössä,
kyyneleet vierivät hänen poskillaan.
Yksikään hänen ystävistään
ei ole lohduttamassa.
Kaikki ovat hänet pettäneet,
kääntyneet vihollisiksi.
Kauan sai Juuda jo kärsiä vaivaa ja kurjuutta,
nyt se on vielä viety pois maastaan,
se asuu vieraiden kansojen seassa
eikä lepoa löydä.
Vainoojat saavuttivat Juudan,
pakotietä ei ollut.

Kertosäe

Jerusalem, Jerusalem, käänny Herran, Jumalasi puoleen.

Virsi 71: 1–3 tai 71: 2

E Kurjuutensa ja kodittomuutensa päivinä
Jerusalem muistaa
kaiken sen hyvän,
mitä hänellä oli ollut
muinaisista ajoista asti.
Nyt, kun hänen väkensä kaatui vihollisen käsiin,
kukaan ei tullut avuksi.

Viholliset vain pilkaten nauroivat
nähdessään hänen loppunsa.
Raskaasti on Jerusalemla rikkonut,
kaikki surkuttelevat hänen kohtaloaan.
Kaikki, jotka ennen kunnioittivat häntä, nyt halveksivat,
kun näkevät hänet alastomana.
Itsekin hän huokaa
ja kääntää kasvonsa pois.
Saasta tahrii hänen hameensa liepeet.
»Kuinka näin saattoikaan käydä!»
Syvälle, syvälle hän on vajonnut.
Kukaan ei lohduta häntä.
»Herra, katso minun kurjuuttani!
Katso, kuinka vihollinen ylvästelee!»

Kertosäe

Jerusalemla, Jerusalemla, käänny Herran, Jumalasi puoleen.

Virsi 71: 4–6 tai 71: 5

- E** Kaikille ohikulkijoille hän huutaa:
»Pysähtykää, katsokaa!
Onko kipua sen vertaista,
joka on kannettavakseni pantu?
Herra rankaisi minua
hehkuvan vihansa päivänä.
Korkeudesta Herra lähetti tulen,
painoi sen luihini asti.
Hän levitti verkon jalkojeni ansaksi,
en voinut paeta.
Hän jätti minut virumaan hylättynä,
voimattomana päivästä päivään.
Herra piti lukua minun synneistäni,
hänen kätensä solmi ne yhteen
kahleeksi minun kaulaani.
Voimani hän mursi.
Hän jätti minut orjuuteen,
en voi nousta.»

Kertosäe

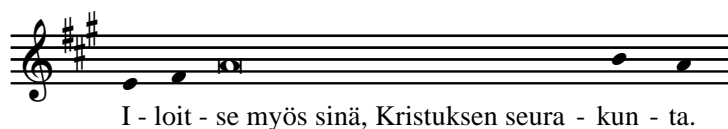
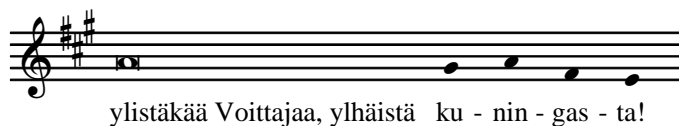
Jerusalemla, Jerusalemla, käänny Herran, Jumalasi puoleen.

Virsi 71: 7–9 tai 71: 7

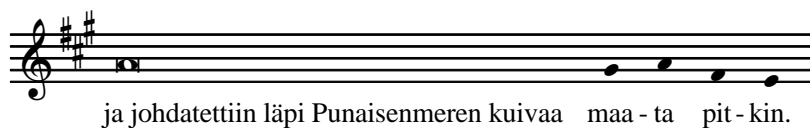
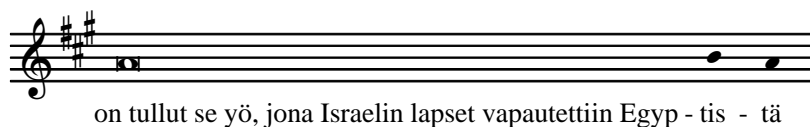
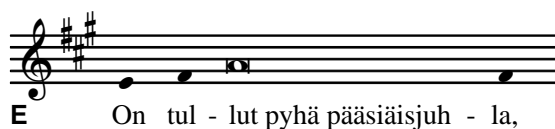

Pääsiäisyö

Pääsiäisylistyksen sävelmä

[- virsi]

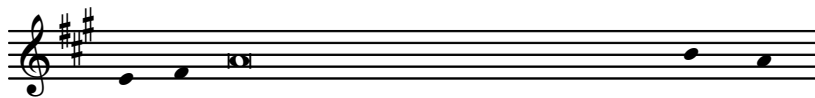
Tä - mä on se yö, jona Jumalan kirkkaus
karkottaa synnin pi - mey - den.

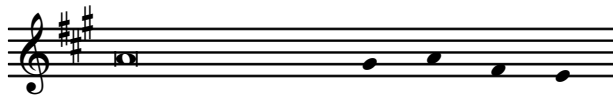
Tämä on se yö, jona Jumala vapauttaa Kristukseen uskovat
maailman orjuu - des - ta,

tempaa heidät synnin syövereistä
ja vie heidät armon val - ta - kun - taan.

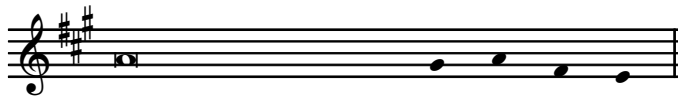
Tä - mä on se yö, jona Kristus mursi kuoleman kah - leet

ja nousi syvyyksistä voit - ta - ja - na.

Tur - haan olisimme syn - ty - neet,

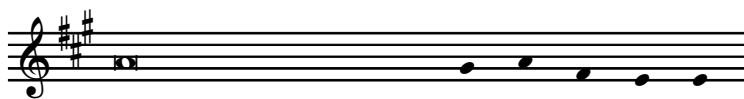

ellei Lunastaja olisi pelas - ta - nut mei - tä.

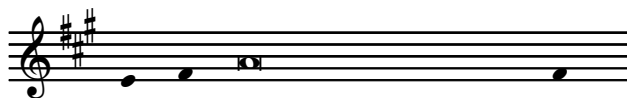
[- virsi]

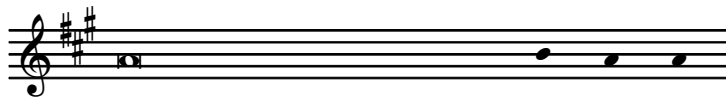
E I - sä, käsittämätön on rakkau - te - si:

lunastaaksesi orjat annoit Poi - ka - si kuo - le - maan.

Syn - nin kirous vaihtui siunaukse - si,

koska Kristuksen kuolema teki sen tyh - jäk - si.

Oi autuas yö, jona Kristus nou - si kuol - leis - ta.

Tä - mä on se yö, jona rangaistuksemme on pois - tet - tu,

syyllisyytemme sovi - tet - tu,

syntisille annettu viattomuus ja sure - vil - le i - lo.

[- virsi]

E Kaik - ki - valti as Isä, ota vastaan ylistys - uh - rim - me.

Tänä siunattuna yönä sinä sovitit maailman it - se - si kans - sa.

Lois - ta - koon valosi pimey - teem - me

niin kuin tämä pää - si - äis - kynt - ti - lä.

Va - lais - koon meitä pääsiäisen kirk - ka - us,

ylösnoussut Herramme Jeesus Kris - tus,

joka elää ja hallitsee iankaikkisesta i - an - kaik - ki - seen.

S Aa - men.

Pyhän Henrikin muistopäivä

Tuo lehvää öljypuiden

Lauletaan virren 97 sävelmällä. Virsikirjan jumalanpalvelusliitteessä nro 759.

1. Tuo lehvää öljypuiden
kyyhkynen nokassaan.
On eläinsuku suuri
Nooalla arkissaan.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herra armostansa
ylistä palvoen.
2. Nyt vuoren huippu peittyy,
kun tulva kohoaa,
vaan pilvet hälvenevät,
taas taivas sarastaa.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herra armostansa
ylistä palvoen.
3. Oi ihme suuri Luojan,
kun arkki pelastuu,
vaan Herran vihan alla
muu kaikki tuhoutuu.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herra armostansa
ylistä palvoen.
4. Mies saapui Englannista
uskoa kylvämään,
hän, opettaja Suomen,
sai kansaa kääntymään.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herra armostansa
ylistä palvoen.
5. Upsalan hiippakuntaa
hän johti Ruotsissa.
Rinnallaan pyhä Eerik
hän kylvi uskoa.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herra armostansa
ylistä palvoen.
6. Oi, rakkauden tulta,
se kuinka hehkuikaan!

Ja totuus heitä johti,
myös armo voimallaan.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herraa armostansa
ylistä palvoen.

7. He laivan Suomen rantaan
iloiten laskivat,
taittoivat taikauskon
ja voiton hankkivat.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herraa armostansa
ylistä palvoen.

8. Vaan opettaja uskon
vaaroihin antautui,
kun viesti hänen töistään
laajalle kantautui.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herraa armostansa
ylistä palvoen.

9. Laivansa käänsi Eerik
ja kotiin matkasi.
Jäi maahan piispa Henrik
ja kansaa opetti.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herraa armostansa
ylistä palvoen.

10. Hän voitti kuolemallaan
marttyyrin seppeleen,
kun pyöveli niin julma
sai hänet uhrikseen.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herraa armostansa
ylistä palvoen.

11. Isältään rauhaa Kristus
maallemme pyytäköön!
Herraansa kansa täällä
uskossaan kiittäköön.
Riemuitse, Suomen kansa,
ja Herraa armostansa
ylistä palvoen.

